

ARTS

BULEVAR

A la cuina

JAUME VIDAL

S'acusa l'art modern de desmaterialització. No és exacte. S'oblida que, com a la cuina, molts del ingredients perden substància en passar pels fogons, però donen consistència al sabor. Carmen Mariscal, a la galeria Lluçia Homs, i Jaime-David Tischler, a la Segovia Isaacs, fan una elaborada cuina en el seu treball fotogràfic que té un gust de marcada tendència reflexiva. I el pensament no es veu, però es nota. La intencionalitat d'*Oscilaciones*, a Can Felipa, és fer compatible ingredients diferents en un mateix plat: fotografia, videoart, música electrònica, cinema experimental i arquitectura.

Carmen Mariscal (Califòrnia, 1968) és una artista d'origen mexicà que viu a París. La seva obra se-

gueix des de fa temps un camí que partint de la fotografia dissol els límits que separen les diferents branques artístiques. Això, no obstant, no és cap novetat. L'art del segle XXI es caracteritza fins ara per aquesta pràctica. El que dona singularitat a l'obra de Mariscal és la seva capacitat per fer un treball de cuina matèrica on participen fotografia, objectes, miralls, punt de creu i capses de llum, sense que el concepte s'esvaeixi. Al seu treball, la força d'allò que s'observa iguala la d'allò que no es veu. Perquè *chez* Mariscal la importància del cos —tema protagonista de la seva obra— no tindria relleu si no fos perquè és la mateixa que la de l'ànima. I més en aquesta darrera exposició, on tracta el tema de la maternitat des de l'experiència viscuda. Mariscal recorre i

expressa totes les sensacions que va viure en el període del seu embaràs, explorant les realitats transformadores que va experimentar el seu cos i també el seu entorn, tot incorporant un tema clàssic del seu repertori, com és el pas del temps. Mariscal ha afegit a les fotografies textures trobades al carrer. El treball previ d'elaboració està ple de temps morts, d'esbossos, de dibuixos. Tota una complexitat preparatòria que, sintetitzada a l'hora de donar forma definitiva a l'obra, desapareix en aparença, però deixa el pòsit de la seva reflexió.

Jaime-David Tischler (Costa Rica, 1960) tracta d'aplicar a la fotografia un procediment invers al que se suposa que és la seva funció. Si la foto-

Carmen

Mariscal

MATERIA

Galeria

Lluçia Homs

Consell de Cent,

315, Barcelona.

Fins al 6

de desembre

Jaime-David

Tischler

La muerte

de la fotografía

Galeria Segovia

Isaacs

Carrer

de la Palla, 8,

Barcelona.

Fins al 29

de novembre

Col·lectiva

Oscilaciones

Centre

Cultural

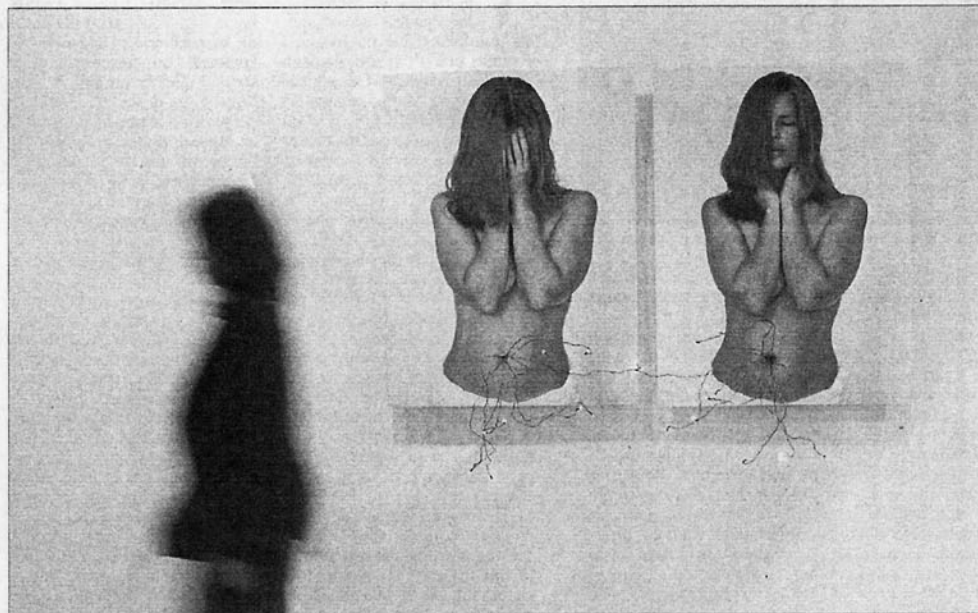
Can Felipa

Pallars, 277,

Barcelona.

Fins al 30

de novembre

Una de les obres de Carmen Mariscal que s'exposen a la galeria Lluçia Homs. / JOAN SÁNCHEZ

grafia és una forma d'atrapar el temps, de fixar la memòria per projectar-la cap el futur, aquest artista prova de donar-li un tractament de procés que sembla anar en contra d'aquesta intencionalitat: aplica aigua bullida als negatius, la qual cosa, paradoxalment, no n'esborra la significació, sinó que l'amplifica. Escenes quotidianes en un bany públic semblen adquirir, mitjançant aquest procediment, una significació més clara: la fractura del temps. El procediment emprat per Tischler és una inversió del procés pictòric mitjançant el qual les capes de pintura van creant textures. En el seu cas, l'acció de destrucció de la matèria del negatiu és la que dona textura a l'obra. De fet, si realment el mercat estigués preparat per assumir-ho, el que ell faria no és exposar i vendre fotografies, sinó negatius.

Com a aperitiu de la fira Loop, el comissari de l'off-Loop, Sigismond de Vajay, ens presenta un recull de treballs d'artistes de diferent procedència geogràfica que permet una aproximació força interessant del que és el fons i la forma de l'actual creació. Destaquen les peces d'autors que seran presents a Loop i que aconseguen incorporar de manera integrada la imatge videogràfica al concepte d'instal·lació, que és el que esperem veure la setmana vinent a l'hotel Barceló Sants. Deco Wilson presenta *Hollywood Dream Factory*, que crea una visió calidoscòpica d'un vell musical cinematogràfic, i el tándem Reynold Reynolds i Patrick Jolley mostren *Born*, on la frontera del cinema i el videoart es desdibuixa. De David Hoffos es presenta una recreació escenogràfica plena de sorprenents paranyos on es combinen diferents tècniques. De l'estada de Spencer Tunick a Barcelona no en queda només la foto a l'avinguda Maria Cristina: el polèmic artista va saber escapolir-se de la premsa i va fer altres fotografies de nus. També, obres de Renate Buser, que amb les seves fotografies monumentals crea miratges arquitectònics, Kreidler, Luigi Archetti i el col·lectiu Giraffentoast.